

Nomazii

George Ioniță

se-adună lângă foc țiganii
și mâinile întind să se-ncălzească
le suflă vântul fustele-nflorate
iar caii pasc nedeshămați
inrourata iarbă de pe șanț

se risipesc apoi pe ulițe golanii
cerșind din poartă-n poartă
îi latră printre garduri câinii
dar ei nepăsători mai bat încă o dată

spre seară se-ntâlnesc iar lângă foc
la cortul ridicat în câmp
azi au avut o zi cu mult noroc
de toate vor avea un timp
*

pe fețele-obosite flăcările joacă
și fumul se ridică-n blânde adieri
purtând un cântec de țigancă
al ne-mplinitelor iubiri